

Arrest

nr. 130 724 van 1 oktober 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 22 augustus 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 juli 2012 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 juli 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 1 augustus 2014.

Gelet op de beschikking van 18 augustus 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 september 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat Y. CHALLOUK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 19 juli 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden en de beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten. Dit zijn de bestreden beslissingen, blijkens het verzoekschrift ter kennis gebracht op 23 juli 2012 in de vorm van een bijlage 20.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad stelt ambtshalve het gebrek aan belang bij voorliggend beroep vast.

2.1 Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de partijen de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“De verzoekende partij heeft geen belang bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing, daar ze in het bezit van een F-kaart geldig tot 16 april 2019 werd gesteld.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 1 augustus 2014 dient de verzoekende partij een verzoek tot horen in, waarin zij niet slechts vraagt gehoord te worden, maar tevens de redenen uiteenzet waarom zij wenst gehoord te worden. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde redenen echter geen rekening gehouden worden. Ter terechtzitting van 9 september 2014, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 28 juli 2014 opgenomen grond, stelt zij nog steeds een belang te hebben, ondanks dat zij een F-kaart heeft: de beslissing is nog steeds in het rechtsverkeer dus dient deze ofwel vernietigd ofwel ingetrokken.

De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij geen enkel belang meer heeft en sluit zich aan bij de beschikking van de Raad.

2.2 Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Er dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij in het bezit is van een zogenaamde F-kaart, zijnde een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, hetgeen zij ter terechtzitting ook erkent, en zodoende een onbeperkt verblijfsrecht heeft. Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij niet langer benadeeld wordt door de bestreden beslissingen, met name de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden en het bevel om het grondgebied te verlaten, dat niet langer kan worden uitgevoerd, zodat zij niet langer over het wettelijk vereiste belang beschikt.

Ter terechtzitting meent de verzoekende partij nog steeds belang te hebben. Zij geeft aan dat de bestreden beslissingen nog steeds in het rechtsverkeer zijn en dus ofwel vernietigd ofwel ingetrokken dienen te worden.

Wat de intrekking betreft, dient erop gewezen te worden dat de Raad niet bevoegd is om de door de gemachtigde van de staatssecretaris genomen beslissingen in te trekken. Wat de vernietiging betreft, dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij nalaat uiteen te zetten waarin haar belang concreet zou liggen. Zij stelt slechts dat de bestreden beslissingen nog steeds in het rechtsverkeer zijn en “dus” vernietigd dienen te worden, maar hiermee toont zij niet aan dat het in het rechtsverkeer blijven van de bestreden beslissingen haar in enige mate zou benadelen en dat het vernietigen van de bestreden beslissingen haar enig voordeel zou verschaffen.

Het beroep tot nietigverklaring is, gelet op het ontbreken van het wettelijk vereiste belang, niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een oktober tweeduizend veertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET